

Brudebuket

DEN JYDSKE OPERA

Aarhus Theater

BORTFØRELSEN FRA SERAILLET

MARTS 1950

BORTFØRELSEN FRA SERAILLET

1. akt.

I haven ved Selim Paschas landsted. Den unge franske adelsmand Belmonte udtrykker sin glæde over at være nået frem til det sted, hvor hans elskede Constance holdes fangen. Han prøver at indnynde sig hos opsynsmanden Osmen, men afvises brøstigt. Nu kommer Pedrillo, Belmontes tjener, som med glæde kender sin herre, og fortæller om, hvordan de sørovere, som erobrede deres skib, solgte både Constance, hendes kammerpige Blonde og ham selv til Selim Pascha, som bestormer Constance med sin kærlighed, men dog ikke vil tvinge hende. Ham selv har han gjort til opsynsmand i haverne, og Blonde har han foræret til den væmmelige Osmen, som hun dog forstår at holde i skak. Da Selim Pascha netop vender hjem fra en lysttur med Constance, præsenteres Belmonte for ham som arkitekt, og Selim fatter interesse for ham. Nu kan Osmen ikke længere nægte ham adgang til villaen, og triumferende fejrer Belmonte og Pedrillo ham tilside.

2. akt.

Osmen prøver forgæves at vinde den knibske Blondes gunst, og hun belærer ham om, hvordan man skal opføre sig imod europæiske kvinder, og jager ham derpå bort. Nu kommer Selim Pascha og Constance; hans tålmodighed er til ende, i morgen skal hun blive hans, ellers venter torturen hende. Hun står fast og forkynner i sin store arie sin urokkelige trofasthed mod sin elskede. Pedrillo fortæller nu Blonde, at Belmonte er kommet, hvad hun bliver jublende glad over, og da Osmen derefter kommer til, overtaler Pedrillo ham til at drikke et bæger, hvori han har hældt en sovedrik. Osmen slummer ind, og de elskende par mødes.

3. akt.

Belmonte sætter med den hollandske skipper Klaa's hjælp en stige til Constances vindue og flygter med hende. Netop som Pedrillo er ved at bringe Blonde i sikkerhed, kommer Osmen ud, opdager stigen og sætter sig søvn-drukken på dens nederste trin. Da nu den intetanende Pedrillo stiger ned i hovedet på ham, griber han ham, og Belmonte og Constance indfanges ligeledes. De prøver at bestikke Osmen, men han glæder sig til at se dem alle hængt. Nu kommer Selim Pascha til, og da han erfarer Belmontes navn, priser han skæbnen, som har givet ham magt over hans gamle dødsfjendes søn; Belmontes fader har engang drevet ham i landflygtighed, og nu vil han hævne sig. Han går, og de to elskende par tager afsked med livet og med hinanden. Nu vender Selim Pascha tilbage med Osmen og janitscharer; men ved synet af den frygtløse måde, hvorpå Belmonte og Constance ser døden i øjnene, imponeres han; hans bedre Jeg sejrer, og han skænker dem livet trods Osmens indtrængende opfordring til at partere dem alle fire; med en hyldestsang til den ædles barmhjertighed slutter operaen.

(Efter Gerhard Schepelern: Operabogen.)

I Holger Bolands nye sceneindretning af Bortførelsen fra Seraillet har han forsøgt at løse et dramatisk vanskeligt problem, som alle operascener gennem tiderne har kæmpet med, nemlig: det 60 takter lange forspil til Constances arie nr. 11 (Martern aller Arten), der forekommer midt i anden akt. Hidtil har man enten søgt at udfylde dette forspil med et stumt spil mellem Selim Pascha og Constance, hvad der som regel resulterer i en såre langtrukken, udramatisk pantomime, eller også har man simpelthen udeladt hele ritornellen, hvad ikke er musikalsk tilfredsstillende. Ved den jydskes operas opførelse har instruktøren søgt at løse problemet ved at dele 2. akt i to afdelinger, således at første afd. slutter med et balletoptrin (koreografi ved Erik Bidsted) til Mozarts tyrkiske marsch (ofte anvendt som forspil til 2. akt), hvorefter anden afdeling begynder med ritornellen til Constances store arie således, at man ved tæppeopgang bringes in medias res i det øjeblik, Constance slynger Selim sin trods og foragter i ansigtet.

Belmontes arie nr. 15, hvis nocturne adagio ofte har fristet kapelmestre og instruktører til at lade den træde i stedet for den mindre betydningsfulde arie nr. 17 i den natlige bortførelsesscene i 3. akt, hvor den dog let kommer til at virke som en påklistret serenade umiddelbart før Pedrillos serenade, er i den nye sceneindretning brugt som indledning til akten og giver her bedre plads for stemningen og Belmontes fortrosthed og lykkefølelse ved at stå ved sit mål, end senere når handlingen tager fart.

Fotografet til minde om

DEN STORE DAG

smukkeste fra

HAMMERSCHMIDT
★ *Foto-Film-Tone*

RYESGADE 1 · TELEFON 813

Sæson 1949—50.

4. Sæson.

DEN JYDSKE OPERA
Aarhus Theater

BORTFØRELSEN FRA SERAILLET

Komisk opera i 3 akter af W. A. Mozart (2. akt i 2 afdelinger)

Teksten efter Bretzner, bearbejdet af Stephanie den yngre

Frit oversat af Mogens Dam

Nyindrettet for scenen af Holger Boland

Dekorationer: Ole Walbom

Den musikalske ledelse: Thomas Jensen

Iscenesættelse: Holger Boland

Medvirkende: Aarhus By-orkester og Aarhus Opera-kor

Personerne:

Selim Pascha	Aage Fønss
Constance, en ung spanierinde	Jytte Sponholtz
Blonde, hendes franske kammerpige	Gerda Gilboe
Belmonte, en fransk adelsmand	Ejnar Kristiansson
Pedrillo, hans spanske tjener	Ole Walbom
Osmin, overopsynsmand ved paschaens lystslot	Holger Boland

Anføreren for vagten. En hollandsk skipper. En stum slave
Haremskvinder, janitscharer, vogtere, slaver

Handlingen foregår på Selim Paschas lystslot et sted ved den tyrkiske kyst

Indlagt dans »a la turca« i 2. akt: Lisa Kjærgaard og Erik Bidsted

Koreografi: Erik Bidsted

Længste ophold mellem 2. og 3. akt

Forbi ca. 22,15

GRUNDLAGT 1904

NØRREGADE 53 ★ TELEFON 4148

Det gamle jyske
Pianofirma

Brudekjoler...
- de yndigste, de eleganteste
finder De til enhver tid hos
Syhne